

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Politieacademie / Postbus 834 / 7301 BB Apeldoorn / telefoon 06-12972551

Uitspraak

Uitspraak van de Commissie van Beroep voor de examens naar aanleiding van het beroep op grond van artikel 41.2a onder I van het Onderwijs- en Examen Reglement tegen het resultaat van het examen B000005.001 - 1200 neemt aangiften op.

Dossier: 2019-171

Trefwoorden: examenwaardige omstandigheden, aanvang examen, professionele acteurs, verschil van inzicht, bevoegdheid Commissie

Partijen

(..), bijgestaan door (..), appellant

en

de Politieacademie vertegenwoordigd door (..), verweerder

Procesverloop

Op 8 mei 2019 heeft appellant het examen B000005.001 - 1200 neemt aangiften op gedaan. Dit examen is beoordeeld met een onvoldoende.

Op 28 mei 2019 heeft appellant beroep ingesteld door middel van het indienen van het formulier beroep en bezwaar. Kern van het beroep is dat appellant het niet eens is met de toegekende onvoldoende als examenresultaat.

De procedure heroverweging heeft geleid tot een schriftelijk verweer van de examiner. Naar aanleiding van het verweer van de examiner heeft appellant aangegeven het beroep niet in te willen trekken. De uitkomst van de procedure heroverweging is op 28 juni 2019 ondertekend door de secretaris van de Examencommissie en daarna meegedeeld aan de Commissie.

Het beroep is ontvankelijk. Het beroep is ingediend binnen de in artikel 41.4 van de Onderwijs- en Examenregeling 2019 (OER) gestelde termijn. De behandeling heeft vervolgens plaatsgevonden conform de bepalingen in artikel 43.2 OER.

Op 21 augustus 2019 heeft de inhoudelijke behandeling plaatsgevonden in aanwezigheid van de bij de partijen genoemde personen.

Overwegende dat:

1. de aanleidingen waarom appellant zich niet kan verenigen met de toegekende onvoldoende zijn: de in zijn ogen valse start van het examen, het verschil van inzicht met betrekking tot hoe de contactfase is verlopen, een andere beoordeling van hoe de informatievragen aan de aangeefster zijn gesteld en de ervaren tijdsdruk gedurende het examen mede als gevolg van het ontbreken van informatie op welk moment het examen precies zou starten;
2. op de hoorzitting duidelijk wordt dat naar aanleiding van het examen geen inhoudelijk inzagegesprek meer heeft plaatsgevonden tussen appellant en examiner;

3. op basis van het dossier en de hoorzitting een goede schets kan worden gemaakt van hoe de start van het examen is verlopen. Na ontvangst van appelland in een kamer is kort gesproken tussen appelland en verweerder met als doel appelland gerust te stellen alvorens het examen te laten starten. Er is een verschil in beleving over de mate waarop appelland voorafgaand aan de start van het examen is gerustgesteld. Daarna is één examiner meegelopen naar de gang nadat appelland was verzocht om de aangeefster op te halen en heeft (globale) aanwijzingen gegeven waar de aangeefster op die gang kon worden gevonden. Voor appelland was deze handelwijze nieuw omdat tot dit examen de aangeefster altijd naar hem kwam in plaats dat hij haar moest ophalen. De meningen van appelland en examiner verschillen als het gaat om hoe makkelijk het was om de aangeefster te vinden. Toen appelland aangeefster aantrof was zij iets aan het eten. Voor zijn gevoel zette dit appelland op de verkeerde been. Verder waren er geen uiterlijke kenmerken waaruit bleek dat de aangeefster gewond was, zoals later bij de aangifte wel werd aangegeven. Vervolgens heeft appelland de aangeefster meegenomen, en niet meer dan dat, naar het examenlokaal waarbij hij zich afvroeg of het examen al was begonnen. De verweerder bevestigt ter zitting dat de examentijd pas gaat lopen nadat appelland en aangeefster zijn gaan zitten in het examenlokaal. Verweerder geeft verder aan dat hij vaker een kandidaat de aangeefster laat ophalen omdat dit een mooie gelegenheid biedt om een eerste contact te leggen. Bovendien draagt dit, zo stelt verweerder, bij aan het verminderen van stress bij een kandidaat. Dit is echter niet de ervaring van appelland die zich beroept op de examentrainingen die hij heeft gehad en het eerste examen;
4. verweerder en appelland ook op de hoorzitting volharden in de eigen opvatting met betrekking tot hetgeen is gepasseerd tijdens de contactfase van het examen. Verweerder verduidelijkt daarbij dat er in dit examen onvoldoende empathie is tentoongespreid door appelland en dat dit een groot effect heeft gehad op het verloop van het examen. Daarmee is niet gezegd dat appelland niet empathisch is. Die kritiek is alleen gericht op hetgeen tijdens het examen is voorgevallen en waarvan verweerder hoopt dat appelland op basis van de feedback daar iets van leert. Voor appelland is het examen aanleiding geweest om onder andere extra lessen te volgen en extra te oefenen. Daarbij is geen enkele keer de feedback gekomen dat het appelland ontbreekt aan empathisch vermogen;
5. verweerder desgevraagd aangeeft dat de actrice haar rol goed heeft gespeeld. Voorts bevestigt verweerder dat een onvoldoende voor de contactfase betekent dat een kandidaat is gezakt voor zijn examen;
6. ook ten aanzien van de informatievragen, en vooral de mate waarin deze suggestief zijn geweest waardoor de verkregen informatie niet betrouwbaar is, is er een verschil van inzicht tussen verweerder en appelland en dat blijft bestaan op de hoorzitting. Appelland geeft aan, mede door tijdsdruk omdat het gesprek binnen de gestelde tijd moest worden afgerond, de aangeefster te hebben willen helpen (door het geven van voorbeelden) om de vragen te beantwoorden. Appelland is van mening dat deze aanpak heeft gewerkt omdat hij aan het einde van het gesprek beschikte over de antwoorden die hij nodig had om het pv op te maken.

Conclusie

Voor de Commissie zijn de vele verschillen van inzicht tussen appelland en verweerder een gegeven. Het is opvallend dat die verschillen zo groot zijn en ook zo groot blijven. De Commissie is niet aanwezig geweest bij het examen en kan dus niet op basis van eigen observatie een mening vormen wie van de partij het gelijk meer aan zijn zijde heeft. Dat speelt primair bij de contactfase en de informatiefase. Gegeven deze situatie onthoudt de Commissie zich daarom van het uitspreken van een oordeel.

De Commissie heeft zich wel een voldoende beeld kunnen vormen over hoe de start van het examen is verlopen. Dat beeld kan worden vergeleken met de informatie waarover de Commissie beschikt op basis van eerdere beroepszaken over hetzelfde examen. De Commissie heeft het gevoel dat appelland met name door de, in de ogen van de Commissie ongelukkige, omstandigheden bij de start van het examen onvoldoende in staat is gesteld om zijn competenties te tonen. Daarbij denkt de Commissie met name aan de toch wel onnatuurlijke start maar ook aan een actrice/aangeefster die zat te eten toen ze werd opgehaald. Het geheel roept voor de Commissie voldoende twijfel dat er in deze zaak sprake is geweest van onvoldoende examenwaardige omstandigheden.

Uitspraak

De Commissie van Beroep voor de examens:

verklaart het beroep van 28 mei 2019 **GEGROND** en vernietigt het besluit van de examinerator;
bepaalt dat appellant opnieuw in de gelegenheid moet worden gesteld het examen
B000005.001 - 1200 (neemt aangiften op) af te leggen;
bepaalt dat een afschrift van deze beschikking wordt gezonden aan verzoeker en het ter zake
bevoegde gezag van de Politieacademie.

4 september 2019

De Commissie van Beroep voor de Examens,

M.A. Berndsen-Jansen
voorzitter

H.J.M. Verkooijen
secretaris

Tegen het (voor zover van toepassing nadere) besluit van het bevoegd gezag naar aanleiding van deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan beroep worden ingesteld bij de Bestuursrechter. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hoger beroepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.